

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.173/2014/33.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. október 2., november 27. és 2015. január 22. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és 2015. január 22. napján kihirdette a következő

ítéletet:

A gazdálkodó szervezet önálló intézkedésre jogosult dolgozója által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2013. október 14. napján kihirdetett 4.B.696/2011/281. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja a következők szerint:

XXX. r. vádlott vonatkozásában az ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja.

I. r., II. r. és XXI. r. vádlottakat bűnösnek mondja ki - I. és II. r. vádlottakat mint bűnsegédek - további 1 rb. csalás büntetében [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a/ pont] is.

I. r. és II. r. vádlottak csalási cselekményeit 5, illetve 4 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntetnének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a/ pont], valamint 6, illetve 5 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntetnének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a/ pont] minősíti.

I. r. vádlott a terhére megállapított 3 rb. vesztegetés büntetét bűnsegédként valósította meg.

XIII. r. vádlott csalási cselekményeit társtettesként, folytatólagosan elkövetett csalás büntetnének [Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a/ pont] minősíti.

III. r. és IV. r. vádlottak szabadságvesztés büntetését 8-8 (nyolc-nyolc) hónapra **enyhíti**, a felfüggesztés próbaidejét 2-2 (kettő-kettő) évben határozza meg.

X. r., XI. r. és XVIII. r. vádlottak szabadságvesztés büntetéseit 1-1 (egy-egy) évre,

XIII. r. és XXVIII. r. vádlottak szabadságvesztés büntetését személyenként 1 (egy) év 3 (három) hónapra, míg XXIX. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 1 (egy) év 6 (hat) hónapra, a felfüggesztés próbaidejét 3 (három) évre **enyhíti**.

A szabadságvesztések végrehajtási fokozata IV. r., XIII. r. és XXVIII. r. vádlottak esetében is fogház.

XV. r., XVI. r., XVII. r., XIX. r., XXIV. r., XXV. r., XXVI. r. és XXVII. r. vádlottak próbára bocsátásának időtartamát 1 (egy) évre enyhíti.

XXI. r. vádlott büntetését 1 (egy) év szabadságvesztés büntetésre **súlyosítja**, melynek végrehajtási fokozata fogház, és amelynek a végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggeszti.

I. r., II. r., III. r., IV. r., X. r., XI. r., XXVIII. r. és XXIX. r. vádlottaknál a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége legkorábbi időpontjának feltüntetését,

I. r., II. r., XIII. r., XXVIII. r. és XXIX. r. vádlottak vonatkozásában a pártfogó felügyelet elrendelését **mellőzi**.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 901 940 (kilencszázegyezer-kilencszáznegyven) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből II. r. vádlott 49 860 (negyvenkilencezer-nyolcszázhatvan) Ft-ot, XXI. r. vádlott 68 000 (hatvannyolcezer) Ft-ot köteles megfizetni, míg a további bűnügyi költség az állam terhén marad.

XIV. r. vádlott személyazonosító okmányának száma:

II. r. vádlott levelezési címe: ...

Ezen ítélet ellen I. r., II. r., XXI. r. vádlottak és a védőik, valamint az ügyész fellebbezéssel élhetnek.

Indokolás:

A törvényszék ítélete ellen az ügyész VIII. r. és XXIII. r. vádlottak tekintetében a felmentő ítéleti rendelkezés miatt, bűnösségük megállapítása és velük szemben büntetés kiszabása céljából, I. r., II. r., XIII. r., XXI. r., XXVIII. r., valamint XXX. r. vádlottakat érintően anyagi jogszabálysértés miatt, továbbá a velük szemben kiszabott büntetések súlyosítása végett is, míg III. r., IV. r., VII. r., X. r., XI. r., XII. r., XIV. r., XV. r., XVI. r., XVII. r., XVIII. r., XIX. r., XX. r., XXII. r., XXIV. r., XXV. r., XXVI. r., XXVII. r., valamint XXIX. r. vádlottak tekintetében súlyosabb joghátrány alkalmazása céljából jelentett be fellebbezést.

Indítványozta, hogy az ítélőtábla a törvényszék ítéletét VIII. r. és XXIII. r. vádlottak vonatkozásában a Be. 373. § (1) bekezdés III/a. pontja alapján, míg XXI. r. vádlott tekintetében a Be. 375. § (1) bekezdés alapján, XXX. r. vádlott vonatkozásában pedig a Be. 373. § (1) bekezdés III/b. pontja alapján helyezze hatályon kívül, és e vádlottakat érintően utasítsa az elsőfokú bíróságot az eljárás megismétlésére.

A törvényszék ítéletének a megváltoztatását indítványozta továbbá I. r. vádlott tekintetében akként, hogy nevezett cselekményeit az ítélőtábla az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény alapján, a következők szerint minősítse:

- 2 rb. a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző - és a (2) bekezdés a/ és c/ pontjaira figyelemmel - a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő és büntetendő jelentős kárt okozó bünszövetségben,

üzletszerűen, folytatólagosan, társtettesként elkövetett csalás büntette (1.sz.sértett sérelmére: 32 290 000 Ft, 2.sz.sértett sérelmére: 5 225 000 Ft), s ezzel halmazatban

- 3 rb. a Btk. 254. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő gazdálkodó szervezet önálló intézkedésre jogosult dolgozójának kötelessége megszegésére irányuló vesztegetés büntette,
- 6 rb. a Btk. 276. §-ába ütköző és aszerint minősülő és büntetendő bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége és
- a Btk. 274. § (1) bekezdés c/ pontjába ütköző és aszerint minősülő és büntetendő közokirat-hamisítás büntette,
- ezen túl lényegesen emelje fel a vele szemben halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát,
- mellőzze annak végrehajtása felfüggesztésére vonatkozó ítéleti rendelkezést,
- és mellékbüntetésként a Btk. 53. §-a alapján tiltsa el őt a közügyek gyakorlásától.

II. r. vádlott cselekményeit az ítéltábla az elbíráláskor hatályban lévő 2012. évi C. törvény alapján minősítse:

- 1 rb. a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés ba/ és bc/ pontjaira figyelemmel - az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő és büntetendő jelentős kárt okozó, bűnszövetségben, üzletszerűen, folytatólagosan, társtettesként elkövetett csalás büntette (1.sz.sértett sérelmére: 25 890 000 Ft), s ezzel halmazatban
- a Btk. 396. § (1) bekezdés c/ pontjában ütköző és a (3) bekezdés b/ pontja szerint minősülő és büntetendő nagyobb vagyoni hátrányt okozó, bűnszövetségben, üzletszerűen, folytatólagosan, társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntette (2.sz.sértett sérelmére: 4 775 000 Ft),
- 5 rb. a Btk. 345. §-ába ütköző és aszerint minősülő és büntetendő bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége és végül
- a Btk. 342. § (1) bekezdés c/ pontjába ütköző és aszerint minősülő és büntetendő közokirat-hamisítás büntette,
- ezen túl lényegesen emelje fel a vele szemben halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát,
- mellőzze annak végrehajtása felfüggesztésére vonatkozó ítéleti rendelkezést,
- és mellékbüntetésként a Btk. 61. § alapján tiltsa el őt a közügyek gyakorlásától,
- továbbá a Btk. 38. § (2) bekezdés a/ pontja alapján rögzítse, hogy nevezett vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből annak kétharmad része letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

III. r., X. r., XI. r., XVIII. r. vádlottak tekintetében az elsőfokú ítéletet akként indítványozta megváltoztatni, hogy nevezettekkel szemben a kiszabott szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozatát az ítéltábla a törvény által előírt börtön fokozatban jelölje meg.

IV. r. vádlottnál az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztés tartamát és a felfüggesztés próbaidejét is hosszabb tartamban állapítsa meg.

VII. r., XII. r., XV. r., XVI. r., XVII. r., XIX. r., XX. r., XXII. r., XXIV. r., XXV. r., XXVI. r., XXVII. r. vádlottak tekintetében a próbára bocsátás intézkedés helyett nevezettekkel szemben az ítéltábla halmazati büntetésként pénzbüntetést szabjon ki [VII. r., XII. r., XX. r. és XXII. r. vádlottakkal szemben az 1978. évi IV. törvény 85. § (1) bekezdése, 51. §, míg XV. r., XVI. r., XVII. r., XIX. r., XXIV. r., XXV. r., XXVI. r. és XXVII. r. vádlottak tekintetében a 2012. évi C. törvény alapján 81. § (1) bekezdés, 50. § (1) bekezdés].

XIII. r. vádlottat érintően indítványozta, hogy az ítélet tábla nevezett cselekményeit a 2012. évi C. törvény alkalmazásával minősítse:

- Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő és büntetendő csalás büntette (1.sz.sértett sérelmére: 11 590 000 Ft), s ezzel halmazatban
- a Btk. 395. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő és büntetendő társadalombiztosítási, szociális vagy más jóléti juttatással visszaélés vétsége (2.sz.sértett sérelmére: 450 000 Ft),
- 2 rb. a Btk. 345. §-ába ütköző, részben bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége,
- ezen kívül a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát is emelje fel.

XXVIII. r. vádlott tekintetében indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként, hogy nevezett cselekményeit az ítélet tábla a 2012. évi C. törvény alkalmazása mellett a következők szerint minősítse:

- Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő és büntetendő jelentős kárt okozó csalás büntette (1.sz.sértett sérelmére: 6 100 000 Ft) és ezzel halmazatban
- Btk. 396. § (1) bekezdés c/ pontjába ütköző és a (3) bekezdés b/ pontja szerint minősülő és büntetendő folytatólagosan elkövetett nagyobb vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette (2.sz.sértett sérelmére: 3 125 000 Ft), továbbá
- 3 rb. a Btk. 345. §-ába ütköző és aszerint minősülő és büntetendő bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége,
- mellőzze ezen kívül a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó ítéleti rendelkezést,
- s mellékbüntetésként tiltsa el nevezettet a Btk. 61. §-a alapján a közügyek gyakorlásától.

XXIX. r. vádlott tekintetében mellőzni indítványozta a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó ítéleti rendelkezést, és mellékbüntetésként indítványozta, hogy az ítélet tábla a Btk. 53. §-a alapján tiltsa el őt a közügyek gyakorlásától.

I. r. vádlott és a védője részbeni felmentésért, másodlagosan enyhítésért, II. r. vádlott és a védője enyhítésért, III. r. vádlott és a védője felmentésért, XIV. r. vádlott és a védője felmentésért, valamint a vagyonelkobzás mellőzése céljából, XVI. r. vádlott és a védője felmentésért, továbbá XXX. r. vádlott és a védője felmentésért fellebbeztek. A további vádlottak és a védők a törvényszék ítéletét tudomásul vették.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, illetve azt részletezve a másodfokú nyilvános ülésen a törvényszék ítéletének a hatályon kívül helyezését indítványozta I. r., II. r., VIII. r., XXI. r., XXIII. r. és XXX. r. vádlottak vonatkozásában, I. r., II. r. és XXI. r. vádlottaknál amiatt, hogy a törvényszék nem merítette ki a vádat, VIII. r. és XXIII. r. vádlottaknál az indokolási kötelezettség nem megfelelő teljesítése és az indokolás ellentmondásossága okán, míg XXX. r. vádlottnál eljárási szabálysértés és a tényállás, illetve annak indokolása közötti ellentmondás miatt.

Indítványozta börtön fokozat megállapítását III. r., IV. r., X. r., XI. r. és XVIII. r. vádlottaknál, a próbaidő tartamának a felemelését III. r., IV. r. és XIII. r. vádlottaknál, a feltételes szabadságra bocsátás lehetséges időpontja feltüntetésének a mellőzését III. r., IV. r., X. r. és XI. r. vádlottaknál, pénzbüntetés kiszabását VII. r., XII. r., az 1978. évi IV. törvény alkalmazásával pedig XV. r., XVI. r., XVII. r., XIX. r., XX. r., XXII. r., XXIV. r., XXV. r., XXVI. r. és XXVII. r. vádlottaknál. XIV. r. vádlott tekintetében felfüggesztett szabadságvesztés büntetés, XXVIII. r. és XXIX. r. vádlottak vonatkozásában - utóbbinál a 2012. évi C. törvény alkalmazásával - végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását, továbbá XXIX. r. vádlottnál a feltételes

szabadságra bocsátás lehetséges időpontjának a rögzítését, XXVIII. r. vádlottnál ennek mellőzését indítványozta, egyebekben pedig a törvényszék ítéletének a helybenhagyását.

A másodfokú nyilvános ülésen a védők a bejelentett fellebbezéseiket kiegészítették, I. r. vádlott védője azzal, hogy eltérő, enyhébb minősítést, II. r. vádlott védője az ítélet hatályon kívül helyezését, III. r. vádlott védője másodlagosan enyhítést, XIII. r. vádlott védője a folytatólagosság megállapítása esetén is a próbaidő tartamának a helybenhagyását kérte, még a büntetés esetleges súlyosítása esetén is. XVI. r. vádlott védője védence felmentését elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában kérte, míg bűnösség megállapítása esetén megrovás vagy egy évi próbára bocsátás alkalmazását. XIX. r. vádlott védője védence felmentését, másodlagosan a büntetés enyhítését, míg XXX. r. vádlott védője a felmentésre irányuló fellebbezés fenntartása mellett másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését is kérte.

IV. r., VII. r., VIII. r., X. r., XI. r., XII. r., XIII. r., XV. r., XVII. r., XVIII. r., XX. r., XXI. r., XXII. r., XXIII. r., XXIV. r., XXV. r., XXVI. r., XXVII. r., XXVIII. r., valamint XXIX. r. vádlottak védői az ítélet helybenhagyását kérték.

A törvényszék ítélete IX. r. vádlottal szemben elsőfokon jogerőre emelkedett, ezért az ő vonatkozásában az ítélet tábla annak felülbírálatát a Be. 349. §-ának (1) bekezdése szerint mellőzte, míg azt a további vádlottak tekintetében - a Be. 361. §-ában írt nyilvános ülés keretében - a megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében.

A felülbírálat során az ítélet tábla megállapította, hogy a törvényszék a 2011. november 21-én megtartott tárgyalásról készült jegyzőkönyve azt tartalmazza, hogy „Tanács elnöke ezt követően felolvasással tárgyalás anyagává teszi XXX. r. vádlott alábbi nyomozati vallomásait: elsőként a 2009. szeptember 30. napján kelt 1902-1907. sorszám alatti vallomását a személyi körülményekkel együtt. XXX. r. vádlott: Nincs észrevételem. Másodszor a 2010. szeptember 27. napján kelt 1908-1909. sorszám alatti vallomását. XXX. r. vádlott: Nincs észrevételem.” (120. jegyzőkönyv 20. oldal). Ezen nyomozati vallomások azonban nem XXX. r., hanem XX. r. vádlott vallomásai. Ezen túl XXX. r. vádlott és a védője sem a 2012. április 18-i, sem a 2012. szeptember 19-i tárgyalási határnapra idézést nem kaptak, ezen tárgyalásokon rész sem vettek, ennek ellenére a törvényszék e határnapokon 1.sz.tanú és 2.sz.tanú - XXX. r. vádlott tekintetében releváns - tanúkat kihallgatva, s az ezen kihallgatásokról készült jegyzőkönyvet az eljárás későbbi szakaszában XXX. r. vádlott és a védője jelenlétében nem ismertette.

E vádlott vonatkozásában a törvényszék ítéleti tényállása a 79. oldal 1. bekezdésében azt állapította meg, hogy „XXX. r. vádlott, mint a ... Bt. önálló intézkedésre jogosult dolgozója az értékbecslések során kiállított szakvéleményért II. r. vádlottól alkalmanként 20 000 Ft készpénzt fogadott el, ezáltal XXX. r. vádlott a kötelességét megszegte.”. Az ítélet indokolásában ezzel ellentétesen már azt rögzíti a törvényszék, hogy „részéről kötelességszegés nem bizonyítható” (ítélet 147. oldal utolsó bekezdés), illetve „a kötelességszegés bizonyíthatóságának hiányát már amúgy is elegendő adat támasztotta alá” (ítélet 148. oldal 2. bekezdés vége).

Ez utóbbi okból feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés valósult meg. A tényállás teljes mértékben ellentétes az ahhoz fűzött indokolással és a jogi indokolással, ezáltal a rendelkező részben szereplő minősítéssel is. A kötelességszegés megállapítása vagy meg nem állapítása a minősítésre kiható, a minősített esetnek képezi a tényállási elemét. Az ítélet tábla ezért a törvényszék ítéletét XXX. r. vádlott vonatkozásában a Be. 373. § (1) bekezdés III/b. pontjára

hivatkozással hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróságot e vádlott tekintetében új eljárás lefolytatására utasította.

A jelen esetben a relatív eljárási szabálysértések önmagukban is szintén ilyen eredményre vezettek volna a Be. 375. §-ának (1) bekezdése értelmében. A vádlottnak a védekezéshez való joga sérült, e vádlott és a védője a törvényes jogaikat nem gyakorolhatták, és ez az ítéletet lényegesen befolyásolta. A vádlottat érintő bizonyítás jelentős része eljárási szabálysértéssel folyt le, így az a másodfokú eljárásban nem lett volna kiküszöbölhető, figyelemmel arra, hogy az első fokú bíróság a ténymegállapító bíróság, és valamennyi törvényesen beszerzett bizonyíték mérlegelése az ő feladata.

A törvényszék a 6. tényállás 1. bekezdésében rögzítette, hogy I. r. és II. r. vádlottak felajánlották XXI. r. vádlottnak, aki ezen időben anyaotthonban lakott, hogy segítséget nyújtanak neki egy lakás megvásárlásában és a hitelfelvételben. XXI. r. vádlott közölte I. r. és II. r. vádlottakkal, hogy munkahellyel nem rendelkezik, hanem szociális segélyt és családi pótlékot kap, de a közreműködő személyek mondták, hogy ez nem jelent akadályt, azonban az adásvételi szerződésre magasabb vételárat kell írni, mivel a különbözetből tudják megfinanszírozni a hitelfelvétel során felmerülő költségeket. A 3. bekezdés azt tartalmazza, hogy „XXI. r. vádlott mivel a BAR listán szerepelt, ezért I. r. vádlott 166 000 Ft összegben készpénzt adott át a gyanúsított részére, hogy a tartozását rendezze”. A 4. bekezdésben írt megállapítás szerint „a valós 7 millió Ft összegű vételár helyett 8 200 000 Ft vételár került megjelölésre, mely a 7 millió Ft összegű ... Nyrt-től igényelt ún. „fészekrakó” hitelből és a két gyermek után járó 1 200 000 Ft összegű fiatalok otthonteremtési támogatásából tevődött össze”. A 66. oldal utolsó bekezdése pedig azt rögzíti, hogy „a pénzügyi intézet a benyújtott dokumentumok alapján a hitelkérelmet elbírálta és 2008. május 22. napján a 25 éves futamidőre megigényelt 7 millió Ft összegű hitelt, valamint az 1 200 000 Ft otthonteremtési támogatást is folyósította”.

Mindezekből következően a vádkiterjesztésben írt tényeket a törvényszék az ítéletében megállapította, csupán annak jogi következményeit nem vonta le, ezért az ítélet tábla ezen ok miatt az ítélet hatályon kívül helyezésére nem látott eljárásjogi lehetőséget és I. r., II. r., valamint XXI. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki - I. r. és II. r. vádlottakat mint bűnsegédeket, XXI. r. vádlottat mint tettest - az 1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdésébe ütköző és (5) bekezdés a/ pont szerint minősülő jelentős kárt okozó csalás bűntettében is.

Nem osztotta az ítélet tábla az ügyészség hatályon kívül helyezésre irányuló indítványát a felmentett VIII. r. és XXIII. r. vádlottak vonatkozásában. A törvényszék ezen két vádlott cselekvése megitéléséhez szükséges és lehetséges bizonyítékot beszerezte, azokat értékelésének a körébe vonta, s indokát is adta annak, hogy őket miért mentette fel az ellenük emelt vád alól. Az ügyész által bejelentett bűnösség megállapítását célzó fellebbezésében új tény, illetve új bizonyítékot nem jelölt meg, az kizárólag a törvényszék mérlegelési tevékenységét támadja, mely megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethetett, ugyanis a törvényszék által mérlegelt bizonyítékoknak az ítélet tábla részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt [Be. 351. § (1) bekezdés].

Egyetértett ugyanakkor az ítélet tábla az ügyészség azon álláspontjával, hogy éppen arra figyelemmel, hogy a törvényszék a két felmentett vádlottal kapcsolatosan a bizonyítékokat - melyek között volt a vádlottakat terhelő is - részletesen elemezte, s e folyamat végén jutott arra a következtetésre, hogy a büntetőjogi felelősségük nem állapítható meg, a felmentésük jogcíme a Be. 6. § (3) bekezdés b/ pontjában írt bizonyítottság - s nem bűncselekmény - hiánya.

XXX. r. vádlottal kapcsolatosan már kifejtett eljárási szabálysértéseken kívül a törvényszék egyéb eljárási hibát nem vétett, s az általa megállapított tényállás is mindenben megalapozott, s azt csupán

a Be. 361. § (2) bekezdés b/ pontja szerint a vádlottak által a nyilvános ülésen előadottakkal szükséges kiegészíteni annyiban, hogy I. r. vádlott 2014. szeptember 1-től autószerelőként minimálbérért a ... Kft-nél dolgozik, II. r. vádlott tartózkodási helye megszűnt, V. r. és VI. r. vádlottak ...-ba költöztek, XXVIII. r. vádlottnak 2014. szeptember 5. napján ... utónevű gyermeke született, míg XXX. r. vádlott 40 000 Ft nyugdíj előtti támogatásban részesül, mivel a ... Bt. megszűnt.

Ezen túl a vádlottak előélete körében a törvényszék által rögzítetteket az ítélet tábla - a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - a következők szerint pontosítja:

A 2014. évi LXXII. törvény 85. §-ával módosított Btk. 97. § (2) bekezdése alapján IV. r. és XIII. r. vádlottaknál az 1., XXVIII. r. vádlottnál az 1. és 2., XXIX. r. vádlottnál az 1., 2. és 3. pont alatt megjelölt elítélések feltüntetését mellőzi.

IV. r. vádlottat a ...-i Törvényszék 2014. április 24. napján kelt és május 13. napján jogerős B... számú ítéletével a 2008. január 9. napján megvalósított vesztegetés büntette és felbujtóként elkövetett vesztegetés büntette, valamint a 2008. január 11. napján megvalósított 2 rb. bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt 2 évi próbaidőre felfüggesztett 1 év börtönbüntetésre ítélte.

XXIX. r. vádlottal szemben az 5. sorszámmal megjelölt pénzbüntetés összege helyesen 60 000 Ft (200 napi tétel X 300 Ft), a 6. alatti ítélet 2012. július 26. napján emelkedett jogerőre, s 3 év foglalkozástól eltiltást is tartalmazott.

E vádlottal szemben további három jogerős elítélés született, nevezetesen a ...-i Járásbíróság a 2013. április 12. napján kelt és 2013. június 3. napján jogerős B... számú ítéletével felbujtóként elkövetett csalás büntettének kísérlete és 2 rb. bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt 3 évi próbaidőre felfüggesztett 1 év börtönbüntetésre ítélte a 2007. április 16., 2007. június 1. és 2007. augusztusában elkövetett bűncselekmények miatt.

A ...-i Járásbíróság 2013. augusztus 29. napján kelt és 2013. október 22. napján jogerős B... számú ítéletével a 2008. május 26. napján megvalósított 2 rb. bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt 1 évi próbaidőre felfüggesztett 4 hónapi fogházbüntetésre ítélte.

Végül a ...-i Járásbíróság a 2014. április 28. napján kelt és május 5. napján jogerős B... számú ítéletével a 2008. június 12. és 2008. augusztus 1. napján megvalósított 2 rb. bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt 130 napi tétel, egy napi tétel összege 800 Ft, így összesen 104 000 Ft pénzbüntetésre ítélte.

A törvényszék rendkívül széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, melynek keretében beszerezte az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, mely bizonyítékokat egyenként és összességében is a logika szabályainak mindenben megfelelően értékelte. Részletes, mindenre kiterjedő és meggyőző indokát adta annak, hogy az egyes tényállások alapjául mely bizonyítékokat és miért fogadott, illetve vetett el.

I. r., III. r., XIV. r. és XVI. r. vádlottak és a védőik által bejelentett - I. r. vádlottnál részbeni - felmentést célzó fellebbezéseik új tény, illetve új bizonyítékot nem tartalmaznak, azok kizárólag a törvényszék mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis az ítélet tábla a korábbiakban már kifejtette, hogy a törvényszék által mérlegelt bizonyítékoknak az ítélet tábla részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt.

Okszerűen vont következtetést a törvényszék a vádlottak bűnösségére, s I. r., II. r., valamint XIII. r. vádlottak kivételével törvényes az általuk megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is. E körben az ítélőtábla elsődlegesen a Btk. 2. §-a alapján a törvényszék által alkalmazott törvényekre tér ki. Álláspontja szerint a törvényszék vádlottanként megfelelően és kellő indokokkal foglalt állást az alkalmazandó törvény kérdésében.

I. r. és II. r. vádlottak vonatkozásában a törvényszék helyesen hívja fel az 1978. évi IV. törvény 137. § 7. (bűnszövetség) és 9. (üzletszerűség) pontját, azonban ezen elkövetési körülmények minősítő körülményként nem, csupán súlyosítóként vehetők figyelembe. A 3/2011. (X. 14.) BJE határozat ugyanis egyértelműen rögzíti, hogy a részes cselekményeinek a rendbelisége és minősítése a tettesi alapcselekményhez igazodik. Jelen esetben amennyiben a bűnszövetség rendszeres haszonszerzésre törekedve, bűnszövetségben több tettes bűncselekményéhez nyújt segítséget, a minősített esetért felelősséggel csak akkor tartozik, ha az üzletszerűség, illetve a bűnszövetség a tettesi bűncselekmény tekintetében is megállapítható. Erre figyelemmel I. r. és II. r. vádlottak csalási cselekményeinek helyes minősítése: I. r. vádlottnál 5, míg II. r. vádlottnál 4 rb., az 1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a/ pont szerint minősülő bűnszövetségként elkövetett jelentős kárt okozó csalás büntette (I. r. vádlottnál 1., 2., 3., 5., 6., míg II. r. vádlottnál 2., 3., 5., 6. tényállások), valamint 6 rb., illetve 5. rb., a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a/ pont szerint minősülő bűnszövetségként elkövetett csalás büntette (I. r. vádlottnál 2-7. tényállások, míg II. r. vádlottnál ugyanezen tényállások a 4. tényállás kivételével).

I. r. vádlott az irányadó tényállás szerint tudott arról, hogy II. r. vádlott az értékebecslésért pénzt ad át XXX. r. vádlottnak, s ezen három alkalommal átadott 20-20 000 Ft-ot - összesen 60 000 Ft-ot - visszajuttatta II. r. vádlottnak, így az ítélet indokolásának 156. oldal alulról 2. bekezdésében téves annak feltüntetése, hogy I. r. vádlott „adott jogtalan előnyt”, melyre figyelemmel a 3 rb. vesztegetés büntetett bűnszövetségként követte el.

A törvényszék által megállapított tényállás szerint XIII. r. vádlott az 1.sz.sértett sérelmére 2007. június 8. napján (3. tényállás) és 2007. szeptember 21. napján (5. tényállás) egységes akaratelhatározással azonos sértett sérelmére rövid időközben valósított meg csalási cselekményeket 6 100 000 Ft, illetve 5 490 000 Ft, összesen 11 590 000 Ft-ra, ezért e cselekményei a folytatólagoosság egységébe vonhatók [Btk. 6. § (2) bekezdés], így azok helyes minősítése társtettesként, folytatólagoosan elkövetett csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a/ pont].

A cselekmények minősítésénél az ítélőtábla már csak arra tér ki - melynek jelen ítéletben nincs relevanciája -, hogy az ítélet 154. oldalán téves a törvényszék azon álláspontja, hogy a társadalombiztosítási, szociális, vagy más juttatással visszaélés bűncselekményénél „a kár nagyságrendje irreleváns, amennyiben az meghaladja a szabálysértési értéket”, hiszen ha az eléri az 500 001 Ft-ot, a cselekmény költségvetési csalásként minősítendő.

A törvényszék feltárta a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, s azokat a már kifejtettek szerint I. r. és II. r. vádlottaknál a bűnszövetségben és üzletszerűen történő elkövetés, továbbá XIII. r. vádlottnál a folytatólagoosság súlyosítókénti értékelésével szükséges kiegészíteni, míg XXVIII. r. vádlottnál azzal helyesbíteni, hogy jelenleg már három kiskorú gyermekét tartja. A törvényszék az elkövetői alakzatokat sem súlyosítóként (társtettes), sem enyhítőként (bűnszövetség) nem értékelte, nyilvánvalóan azért, mert a bűncselekmények konkrét megvalósulásánál nagymértékben keverednek a felbujtói, bűnszövetségi és társtettesi elkövetés jellemzői, s azoknak a törvényszék helyesen sem

enyhítő, sem súlyosító hatást nem tulajdonított. I. r. vádlott tekintetében további súlyosító körülmény, hogy a cselekményei egy részét más büntető eljárás hatálya alatt valósította meg. XIII. r. vádlottnál a büntetlen előélet enyhítő körülmény, melyre tekintettel „büntetett, bűnismétlő előéletét” az ítéletábra a súlyosító körülmények közül mellőzi, mint ahogy XXVIII. r. vádlottnál azt, hogy „cselekményei elkövetésekor már egy büntető eljárás hatálya alatt állt két későbbi elítélésből”.

Ami a büntetés kiszabását illeti, az ítéletábra a megváltozott minősítésre figyelemmel elsődlegesen azt rögzíti, hogy I. r. és II. r. vádlottaknál a vagyoni elleni bűncselekmények közül a legsúlyosabbra is 1-től 5 évig terjedő szabadságvesztés kiszabását rendeli a törvény. Az ítéletábra álláspontja szerint ezen enyhébb minősítést szem előtt tartva, figyelemmel a jelentős időmúlásra s e két vádlott beismerő vallomására is, a bűnösségi kör szélesedése ellenére sem indokolt a velük szemben a törvényszék által kiszabott büntetés súlyosítása, annak enyhítése pedig szóba sem kerülhet.

Az ítéletábra ismételten hangsúlyozva az időmúlás kiemelkedő enyhítő hatását, az ítéletben alkalmazott joghátrányok között kétségtelenül meglévő aránytalanságokat kívánta feloldani, melynél figyelemmel volt az egyes vádlottak tekintetében az elkövetési értékekre, a halmazatban lévő cselekmények számára, s a cselekmények tárgyi súlyára is. III. r. és IV. r. vádlottaknál alkalmazhatónak találta e vádlottak személyi körülményeire tekintettel az enyhítő szakaszt [Btk. 87. § (2) bekezdés d/ pont], mellyel a szabadságvesztés mértékét 8-8 hónapra enyhítette, a próbaidő tartamát pedig az elkövetéskori törvény szerinti minimumban - 2 év - határozta meg, s az elrendelés esetén a szabadságvesztés végrehajtási fokozata IV. r. vádlottnál is fogház. X. r., XI. r., XVIII. r. vádlottak szabadságvesztés büntetését egyenként 1 évre, XIII. r. és XVIII. r. vádlottaknál pedig 1 év 3 hónapra enyhítette a felfüggesztés időtartamának érintetlenül hagyásával. XXIX. r. vádlott börtönbüntetését 1 év 6 hónapra, a felfüggesztés próbaidejét pedig 3 évre mérsékelte.

XV. r., XVI. r., XVII. r., XIX. r., XXIV. r., XXV. r., XXVI. r., XXVII. r. vádlottak büntetéseket nem, csak vétségeket követtek el, s a már kifejtett indokok miatt az ítéletábra a velük szemben alkalmazott próbára bocsátás intézkedés tartamát 1-1 évre mérsékelte.

XXI. r. vádlottat az ítéletábra bűnösnek mondta ki további csalás büntetésében is, s ezen 7 millió Ft-ra elkövetett bűncselekmény a bűnösségi kör olyan szélesedését jelentette, mely okból a büntetését az ítéletábra 2 évre felfüggesztett 1 év szabadságvesztésre súlyosította, melyet elrendelése esetén - eggyel enyhébb fokozatban - fogházban kell végrehajtani.

Itt tér ki az ítéletábra arra, hogy egyetért a törvényszék azon rendelkezésével, mely szerint III. r., X. r., XI. r. és XVIII. r. vádlottak szabadságvesztésének a végrehajtási fokozatát - annak elrendelése esetén - eggyel enyhébb fokozatban, fogházban jelölte meg, csupán annak törvényhelyét tünteti fel, mely az 1978. évi IV. törvény 45. § (2) bekezdése, illetve XVIII. r. vádlottnál a Btk. 35. § (2) bekezdése. IV. r. vádlott a jelen ügyben elbírált bűncselekményének az elkövetésekor büntetlen volt, XIII. r. és XXVIII. r. vádlottak pedig a másodfokú bíróság által írtak szerint szintén büntetlen előéletűnek tekintendők, ezért az ítéletábra az ő vonatkozásukban is a szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozatát fogházban jelölte meg, az előbbiekre szerinti megkülönböztetés szerint IV. r. és XXVIII. r. vádlottaknál az 1978. évi IV. törvény, míg XIII. r. vádlottnál a Btk. szerint. Az enyhébb végrehajtási fokozat indoka így egységesen a büntetlen előélet.

Az 1978. évi IV. törvényben a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége a büntetés végrehajtási fokozatához igazodott, a törvény egyértelmű rendelkezését tehát nem kell feltüntetni a rendelkező részben, ezért I. r., II. r., III. r., IV. r., X. r., XI. r., XXVIII. r. és XXIX. r. vádlottaknál a feltételes szabadságról szóló rendelkezést az ítéletábra mellőzte.

A törvényszék I. r., II. r., XIII. r., XXVIII. r. és XXIX. r. vádlottak pártfogó felügyeletét is elrendelte, melynek megalapozott indokát nem adta (ítélet 170. oldal utolsó bekezdés), ezért a törvényszék ezen intézkedéseit, mint indokolatlanokat az ítélőtábla valamennyi ezzel érintett vádlottnál mellőzte.

A törvényszék egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1), illetve (2) bekezdésén alapszik.

Végül rögzíti az ítélőtábla XIV. r. vádlott személyazonosító igazolványának a számát, valamint V. r. és VI. r. vádlott jelenlegi lakcímét is.

Ezen ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdés b/ pontja biztosítja a fellebbezési jogot I. r., II. r. és XXI. r. vádlottaknak, illetve védőiknek, valamint az ügyésznek.

Debrecen, 2015. január 22.

. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 4.B.696/2011/281. számú ítéletének a XXX. r. vádlottra vonatkozó hatályon kívül helyező rendelkezése jogerős.

Az ítélet III. r., IV. r., VII. r., VIII. r., X. r., XI. r., XII. r., XIII. r., XIV. r., XV. r., XVI. r., XVII. r., XVIII. r., XIX. r., XX. r., XXII. r., XXIII. r., XXIV. r., XXV. r., XXVI. r., XXVII. r., XXVIII. r. és XXIX. r. vádlottakkal szemben a mai napon jogerőre emelkedett és III. r., IV. r., X. r., XI. r., XIII. r., XVIII. r., XXVIII. r. és XXIX. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2015. január 22.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 4.B.696/2011/281. számú ítélete a másodfokú ítéletben foglalt változtatásokkal 2015. január 26. napján I. r. vádlott vonatkozásában is jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2015. január 30.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 4.B.696/2011/281. számú ítélete a másodfokú ítéletben foglalt változtatásokkal 2015. február 18. napján II. r. vádlott vonatkozásában is jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2015. február 24.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

Záradék:

A korábbi záradékban megállapítottak helyett a Miskolci Törvényszék 4.B.696/2011/281. számú ítélete a másodfokú ítéletben foglalt változtatásokkal I. r., II. r. vádlottakkal szemben, valamint XXI. r. vádlott vonatkozásában is 2015. január 22. napján emelkedett jogerőre, és a szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2015. augusztus 31.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.173/2014/61.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2016. január 28. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A gazdálkodó szervezet önálló intézkedésre jogosult dolgozója által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2013. október 14. napján kihirdetett 4.B.696/2011/281. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett V. r. és VI. r. vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja a következők szerint:

A vádlottak szabadságvesztés büntetését 1-1 (egy-egy) évre enyhíti, a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége legkorábbi időpontjának a feltüntetését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A fellebbezési eljárásban felmerült 48.980.- (negyvennyolcezer-kilencszáznolcvan) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

A vádlottak lakcíme: ...

Indokolás:

Az ítéltábla a Bf.III.173/2014. számú ügyben - mely 29 vádlottat érintett - 2014. október 2., november 27., és 2015. január 22. napjain nyilvános ülést tartott. Ezen utóbbi nyilvános ülésen az ítéltábla V. r. és VI. r. vádlottak tekintetében az eljárást elkülönítette, mert a véglegesség szándékával külföldre költöztek, idézésük nem volt szabályszerű, míg a további vádlottak vonatkozásában ítéletet hozott.

A Miskolci Törvényszék 4.B.696/2011/281. számú ítéletével szemben az ügyész V. r. és VI. r. vádlottak vonatkozásában súlyosabb joghátrány alkalmazása végett jelentett be fellebbezést, indítványozta, hogy az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozatát a törvény által előírt börtön fokozatban határozza meg. V. r. és VI. r. vádlottak, valamint a védőjük az ítéletet tudomásul vették.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az átiratában indítványozta a börtön fokozat megállapítását, valamint a feltételes szabadságra bocsátás lehetséges időpontja feltüntetésének a mellőzését.

A fellebbezés elbírálására kitűzött Be. 361. §-a szerinti nyilvános ülésen a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség képviselője a bejelentett fellebbezést fenntartotta, míg a vádlottak védője az ítélet helybenhagyását kérte.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében. Ennek során megállapította, hogy a

törvényszék e két vádlott tekintetében is a perrendi szabályok betartásával folytatta le a büntető eljárást, továbbá hogy az általa megállapított tényállás mindenben megalapozott.

A törvényszék V. r. és VI. r. vádlottakat érintő 2. tényállás körében beszerezte a releváns bizonyítékokat, melyeket a mérlegelési körébe vonta, s azokat egyenként és összességében is körültekintően, a logika szabályainak megfelelően értékelte. Okszerűen vont következtetést továbbá mindkét vádlott bűnösségére, s a vádlottak által megvalósított bűncselekmények - 1978. évi IV. törvény általi - minősítése is törvényes.

Helyesen tárta fel a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket. E körben az ítélet tábla arra mutat rá, hogy a törvényszék az elkövetői alakzatokat sem súlyosítónak (társtettes), sem enyhítőként (bűnsegéd) nem értékelte, nyilvánvalóan azért, mert a bűncselekmények konkrét megvalósulásánál nagymértékben keverednek a felbujtói, bűnsegédi és társtettesi elkövetés jellemzői, s azoknak a törvényszék helyesen sem enyhítő, sem súlyosító hatást nem tulajdonított. A vádlottak négy kiskorú gyermekről gondoskodnak, ezen tény enyhítőkénti figyelembevételénél az ítélet tábla a „kisebb nyomaték”-kal kitételt mellőzi.

Az ítélet tábla kiemelten hangsúlyozza az időmúlás kiemelkedő enyhítő hatását, valamint az elkülönítéssel nem érintett vádlottakkal szemben jogerősen kiszabott büntetések tartamát, melyre figyelemmel az aránytalanság kiküszöbölése végett mindkét jelen ügybeli vádlott szabadságvesztés büntetését - a felfüggesztés próbaidejének érintetlenül hagyásával - 1-1 évre enyhítette. Ugyanezen körülmények indokolják a törvényszék által meghatározott szabadságvesztés végrehajtási fokozatának - fogház - helybenhagyását is, mely körben az ítélet tábla - mivel azt a törvényszék elmulasztotta - felhívja az 1978. évi IV. törvény 45. § (2) bekezdését, s rámutat arra, hogy az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat indoka a vádlottak büntetlen előélete.

Az 1978. évi IV. törvényben a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége a büntetés végrehajtási fokozatához igazodott, a törvény egyértelmű rendelkezését tehát nem kell feltüntetni a rendelkező részben, ezért mindkét vádlott vonatkozásában a feltételes szabadságról szóló rendelkezést az ítélet tábla mellőzte.

A törvényszék egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (2) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2016. január 28.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 4.B.696/2011/281. számú ítélete V. r. és VI. r. vádlottakkal szemben az ítélet tábla ítéletében írt változtatásokkal jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Debrecen, 2016. január 28.

. Ficsór Gabriella sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -